

Březen 2021

Poslední týden v únoru byly jarní prázdniny, a protože, jak známe, je únor nejkratší měsíc, brzy se překulil do března. Měsíce, jenž už zavání polehounku jarem.

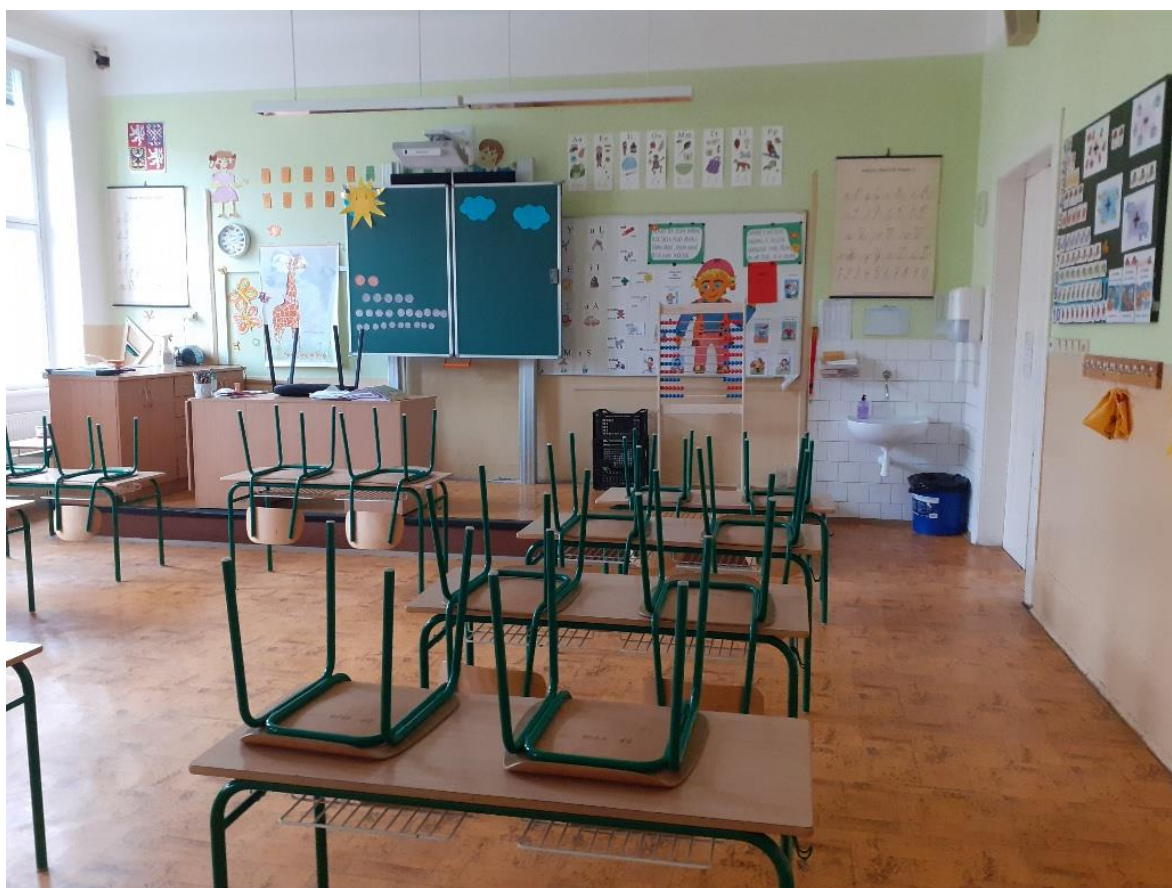
A opravdu byly i krásné, slunečné dny, ale také chladné, a dokonce i se sněžením. Inu, známé pořekadlo platí, že v březnu ještě rádi za kamna vlezem. Každopádně paní zima se musí zase pomalu smířovat s tím, že své žezlo brzičko předá. Jistě se také těšíte. 😊

Naše škola zela celý měsíc březen prázdnotou. A nejen naše. Všechny školy, ba i školy mateřské, byly z nařízení ministerstva školství, zdravotnictví, potažmo naší vlády uzavřené. Tudíž i ti nejmenší naši žáci, kteří doposud do svých školních lavic docházeli, museli usednout doma k počítačovým monitorům a setkávat se s paní učitelkou a spolužáky jen virtuálně.

Všichni jsme museli začít nosit povinně respirátory. Kdo neměl naléhavý důvod, nesměl cestovat mimo svou obec. Většina obchodů a prodejen zůstala i nadále uzavřena.

Děkujeme všem, kteří se snažili a snaží i v této době dodávat jiným lidem útěchu, naději a radost. Jakoukoliv dobrou, vhodnou formou. Slovem, skutkem, myšlenkou. A také, že třeba podporujete, dle vašich možností, své oblíbené organizace, občůdky či sdružení. Zasláním hezkého mailu, posláním jakéhokoliv obnosu formou daru, koupí kapučína a moučníku přes okýnko či objednáním knížek z malých knihkupectví. Fantazii se meze nekladou. 😊😊😊

Následující snímky ilustrují opuštěnost našeho Slovaňáčku.

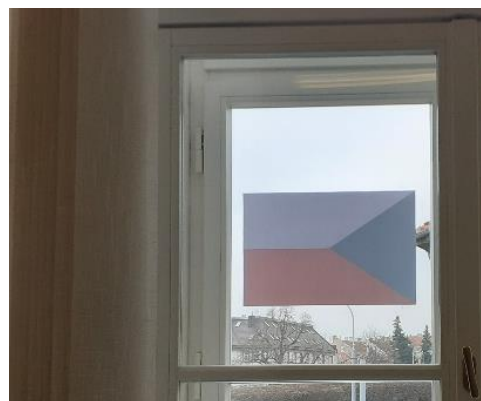

Že je vám smutno po škole, je vám líto, že je zavřená, a možná i s lečším nesouhlasíte, víme, poznáváme a rozumíme. Každý člověk se s takovou situací vnitřně vyrovnává různě. Někdo je více flegmatický, někdo se snaží najít na všem něco pozitivního (to je moc dobře), někdo si možná v koutku popláče, někoho bolí více hlava a není divu, někdo se ze smutku potřebuje vypsat či „vychodit“ jej v přírodě (doporučujeme), někdo dává více volnost svým emocím a hledání viníka. Jsme jen lidi. Všichni. Tak si vzájemně pomáhejme, jak to jen bude v našich silách. A když selžeme, je krásné a osvobozující se omluvit, ale omluvu i přijmout. 😊 Nebojme se toho. A vydržme. Žádná pandemie netrvá věčně.

Stesk a nesouhlas lze vyjádřit různě. Dostala se k nám přes sociální sítě tato vtipná fotografie. Ano, ano, moc rádi školu otevřeme, jakmile nám to dovolí vláda a ministerstva. Moc se na vás těšíme, jsme také smutní a rovněž jsme si vědomi, jaké následky pro mnohé (nejen) děti dlouhodobé uzavření škol má. I když se ze všech sil snažíme jim to co nejlépe vykompenzovat distanční výukou. Přesto děkujeme i za tento obrázek.

Dne 11. března 2021 uplynul rok od prvního uzavření škol kvůli koronavirové pandemii. Pokud jste v ten den zahlédli někde nalepenou či vylající českou vlajku, vlaječku, tak se jednalo o vyjádření smutku a touhy dětí a studentů (i jejich rodičů) po škole a přání jejich otevření. Nedivíme se. A pevně věříme, že postupně se vše dobré, tudíž i běžná školní docházka, vrátí do svých kolejí.

Další možnost „boje“ s pandemií a jejím vyrovnáváním může být například psaní deníku, povídek nebo básní. Náš bývalý žák, nyní student Biskupského gymnázia v Brně, nám poskytl jednu ze svých básniček, jejichž psaní mu pomáhá překlenout toto období:

*Ta beznaděj, když ráno sedáš
k obličejům na ploše,
v této době marně hledáš
jen malý kus rozkoše.*

*To vše kolem, co teď' vidíš,
i když toho není moc,
a ty noci, co sám probdíš,
živí tvůj řev o pomoc.*

*Ty chtěl bys zase někdy vidět
víc než pouhá písmena,
za touhy se nesmíš stydět,
když padáš na kolena.*

*Tak snad až jednou se ti vrátí
volnost, hojnost, kultura,
zaplaví, ač čas se krátí,
svět barevná kontura.*

*Za takový stav jistě bys dal
jakoukoliv zástavu,
já ti však jen můžu přát dál,
ať neskončíš v ústavu.*

Vít Polák, 17 let, Brno

V předchozích číslech školní kroniky jsme vám psali o distanční školní družince, která byla pro děti 1. stupně dobrovolná, bezplatná a obvykle minimálně 1 hodinu denně odpoledne (je třeba také chodit ven na vzduch). Měli jste možnost si prohlédnout obrázky výrobků, které doma děti s pomocí svých družinových vychovatelů na dálku tvoří.

I v březnové kronice vám chceme nějaké obrázky ukázat a děti pochválit za jejich snahu a šikovnost.

Tentokrátě nám je poskytla paní vychovatelka Vendulka Jebáčková. Děkujeme. 😊

Od paní učitelky PaedDr. Milady Zezulové, vyučující anglického jazyka, jsme se dozvěděli následující informaci, ze které máme velkou radost:

V březnu se konalo okresní kolo soutěže v anglickém jazyce, které z epidemiologických důvodů proběhlo distančním způsobem. Naši školu reprezentovali dva žáci, vítězové svých kategorií z předcházejícího školního kola.

Viktor Tománek ze třídy VII. D vybojoval v kategorii I.A vynikající 1. místo a Jan Drápal ze třídy VIII. B obsadil v kategorii II.A krásné 3. místo.

Oběma žákům blahopřejeme a děkujeme za vzornou reprezentaci školy v současných podmínkách.

A když jsme v úvodu zmínili blížící se jaro, tak zde maličká ukázka, jak se klubou na školním dvoře ze země sytě žluté talovíny. Všimějme si takových drobných krás. Potěcha duše.

A sněženky u hrobu pana Antonína Blažka, který naši školu navrhl a odpočívá na královopolském hřbitůvku.

V březnu, přesněji 28. den, se slaví v českých zemích (a na Slovensku) svátek - Den učitelů. V tento den se narodil učitel národů Jan Amos Komenský (28. 3. 1592). A mimochodem také oblíbený dramatik, scénarista, herec, autor písňových textů a spisovatel Zdeněk Svěrák, původně rovněž učitel, jenž letos na Den učitelů oslavil své 85. narozeniny.

Jako každý rok, i letos nezapomněl pan ředitel školy Mgr. David Jalový poděkovat alespoň emailem všem, nejen pedagogickým, zaměstnancům. S jeho dovolením citujeme:

Vážené kolegyně, kolegové,

přeji vám u příležitosti letošního Dne učitelů, na který si veřejnost možná málo vzpomene, především pevné zdraví a pevnou víru, že to, co i nyní děláte, má smysl – a ono opravdu má.

S poděkováním za vaši práci a s pozdravem David Jalový

A závěr školní kroniky necháme básni od pedagogického nestora, našeho milého pana Vítězslava Horálka, který má nejen naši školu velmi rád. Děkujeme.

Čekání

*Přeskočím brázdy
a hnízda skřivanů,
stopami podbělů
vkročím do osení
a dechem hlíny
celý se ovanu,
ucítím nový čas,
že už je - i ještě není.*

*Toužím zas přistihnout
čolka se potápěti,
pomoci stružce
z písku a kamení,
přeji si uvidět
zas bosé děti
lodičky z papíru
pouštět jak znamení.*

*V poli se zastavím
u staré růže,
vzpomínkou zavadím
o vůni pylu,
zatím jsem sám
a nic mi nepomůže,
sám se svou vidinou
strání rozrazilů.*

